

BARDAĞIN HANGİ TARAFI?

Bir yudum "Su" daha aldım bardağımdan ve yaslandım koltuğuma. Elimdeki bardağa uzun uzun baktım. Bardağın dolu tarafını görmeye çalıştım. Benim için zor olmadı çünkü henüz tattığım suyun tadı hala orda, damağımda duruyordu. Peki ya uzun zamandır şöyle, temiz, sağlıklı, bir suyu istediği zaman, istediği gibi içmemiş biri için de bu geçerli miydi? Tabi ki de hayır! İşte o zaman suyun tadı kaldı ağızımda ne de bardağın dolu tarafı. Bu işe olumlu bakacak bir taraf yoktu çünkü. Bir gün benim bardağımın da bomboş kalmayacağını garantiye alamadık. Aynı evde yaşıyorduk bardağın dolu tarafını görenle göremeyenler olarak. Bu Dünya hepimizin evi ve bizler er de geç de olsa aynı kaderi yaşayacak olan ev sakinleriyiz. Şu an evet, sizin gözünü acıtıp kapadığınız bir saniyelik bile olmayan zaman diliminde bir kişi daha da öldü susuzluktan. Bardağın dolu tarafını görmeden bir çocuk daha yaşamını kaybetti ve bir anne şu an kendisine ve ailesine su bulabilmek için günlük yürüdüğü 6 kilometrelik yolu tamamladı. Siz ise sadece bu zaman diliminde elinizdeki bardağın dolu tarafını görmekle yetindiniz. Peki, sahi gerçekten ne görebildiniz?

Susuzluktan dolayı yaşanan kıtlığı ve bunun sonucu olarak ölen milyonlarca insanı, temizlik hizmetlerine sahip olamadıkları için bulaşıcı hastalıklarla boğuşan onca kişiyi, içme suyunun birçoğunun temiz olmayan sularla temin edildiğini, hatta bazı ülkelerde temiz su olanaklarından yararlanabilme bedeninin neredeyse birkaç maaşa denk gelebildiğini de görebildiniz mi?

Üzerinde yaşadığımız, olanaklarını umarsızca harcadığımız evimizin- dünyamızın- sonu her insan için farklı olacak sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Eğer film bitmişse tüm oyuncuların söyleyeceği sözü bitmiş demektir. Bir gün bizim de filmimiz bitecek ve böyle giderse başrolü de "susuzluk" oynayacak. Peki biz bu filmi – aslında en büyük rolün insanlarda olduğu filmi – görmezlikten mi geleceğiz. Hayır! Su, ne bana ne size ne de tek bir millete aittir. Su, varlığıyla yaşatan; yokluğuyla yok eden bir güçtür aslında ve eğer dünya haritasında bir yerler kurumaya başladıysa çok geçmeden gizli bir hastalık gibi bu haritanın diğer yerlerini de saracaktır. Peki, ne yapmalıyız? Öncelikle bilmeliyiz! Neyi mi? Suyun kıymetini... Bir gün gerçekten biteceğini duyduğumuz susuzluk ile ilgili şeylerin "hikaye" olmadığını... Kendimize gelmeliyiz sonra birey, ülke ve insanlık olarak. Çünkü su; bireyselleştiremeyecek millileştirilemeyecek kadar evrensel bir olduğudur. İnanın, sonuçları da evrensel boyutta olacaktır çünkü. Bir sonraki hareketi başlatmalıyız. Önce kendimizden başlayarak. Sonra bunu bir ulus ve uluslararası hareket zinciri haline getirmeliyiz. Su kaynaklarının devamını korumada dünya üzerinde yaşayanlar olarak bir ekip ruhuyla hareket etmeliyiz. Suyu da susuzluğu da paylaşmalıyız. Su kaynaklarını korumada ve temininde uluslararası - ama tam anlamıyla uluslararası - sözler verilmeli, imzalar atmalıyız.

Bilirsiniz bir sözümüz vardır: "Komşunun külüne muhtaçtır" diye. Önce bunu uluslararası bir ant kabul edeceğiz. Elbette yardım etmekle bu filmi mutlu sona bağlamalıyız, o yüzden önlemler alacağız. Birlikte koruyacağız. İşte o zaman filmimizin mutlu sonla bitmesine ne engel olabilir ki?

Şimdi bütün bu söylediklerimi zihninizden tekrar geçirin lütfen. Sonra gidin bir bardak su alın, yaslanın. Bakın o suya. Elinizde yaşamın sırrını tuttuğunuzu unutmayın. Ama o bir bardak suyun içinde "bir yudum su!" diye can verenleri de görün. Hatta aynı bunun aynısının sizin de yaşayacağınızı... Şimdi durun, düşünün ve elinizdeki o bir bardak suya, bardağın hangi tarafından bakacağınıza siz karar verin.

Serap ÇAKAR

Bekdemirekşi Ortaokulu/Taşköprü/ KASTAMONU